

[2013] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ 1

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 815)

1 ਜੁਲਾਈ, 2013

[ਪੀ. ਸਦਾਸ਼ਿਵਮ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਧਾਰਾ 482-ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਧਾਰਾਵਾਂ 420, 379, 427, 506, 148, 149 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ -ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ੀ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਲਏ ਸਨ।- ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਫਸਾਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ (ਵਿਕਰੇਤਾ) ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਸੀ-ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਈ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 173. ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ-ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ-ਆਯੋਜਿਤ: ਇਹ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਪਹਿਲਾ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ-ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਸਨ-ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ।

'ਐੱਸ' ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ 61, ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਵੇ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਐੱਸ' ਨੇ ਉਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ 'ਐੱਸ', ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਡੀਡ ਦੇ ਖਾਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

2 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਸ [2013] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਐੱਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 420, 379, 427, 506, 148 ਅਤੇ 149 ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ।

ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਭਾਵ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ) ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਤੰਗ ਪ੍ਰਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ ਸਿਰਫ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਵਿੱਚ) ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਕਰੇਤਾ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4) ਨੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਅਪੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆ: 1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਾਅਵਾ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ 13.3.1992 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਰ ਦਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 11.02.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਖ਼ਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਾਰ ਉਹੀ ਹੈ, ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 14] [11-G-H; 12-A. ਐੱਫ]

2. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-2), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿਰਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4, ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ

4 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ [2013] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਰਥਾਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕੀ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 15] [12-F-H; 13-A-B, C-E]

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਡੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ,

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 482 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-2), ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 16] [13-F-H; 14-A-C]

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2013 ਦਾ ਨੰਬਰ 815.

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

5

ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ 2002 ਦੇ ਨੰਬਰ 32871-ਐਮ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 20.11.2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਆਰ. ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਰੇਖਾ ਗਿਰੀ, ਸ਼ਵੇਤਾ ਕਪੂਰ, ਅਨੀਸ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸ਼ਿਲਪਾ ਸੂਦ, ਏ. ਏ. ਜੀ., ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਐਸ. ਕੇ. ਵਰਮਾ।

ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ, ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਤੋਂ 30 ਸੀ ਕਨਾਲ 11 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਡੀਡ ਮਿਤੀਆਂ 11.2.1992 ਅਤੇ 13.3.1992 ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ। ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਖਰੀਦ ਕੁੱਲ 99 ਕਨਾਲ (ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨਾਲ) ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 30 ਕਨਾਲ 11 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ

ਖਰੀਦਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਉੱਤੇ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਭੱਠਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ) ਤੋਂ 61 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਤੁਰੰਤ ਖਰੀਦ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਜ਼ ਮਿਤੀ 17.3.1997 ਅਤੇ 4.4.1997 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

3. ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 20.4.1995 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ 61 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ਮੀਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ (ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮਿਤੀ 17.3.1997 ਅਤੇ 4.4.1997 ਰਾਹੀਂ ਵੇਚੀ ਸੀ।

6 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟ

[2013] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕੁੱਲ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ 32 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

4. ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ 3.2.1998 ਉੱਤੇ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਸੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵੇਲੇ, ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ 61 ਕਨਾਲ ਅਤੇ 3 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਇਤਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੇਲ ਡੀਡਜ਼, ਮਿਤੀ 17.3.1997 ਅਤੇ 4.4.1997 ਰਾਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਡਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਤੀ 3.2.1998 ਦੇ (ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ

ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ । ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮਿਤੀ 5.5.2000 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 5.5.2000 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਅੰਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

5. ਇਸ ਉੱਪਰ ਦੇਖੀ ਗਈ ਤੱਥਾਤਮਕ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 20.4.1995 ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਧਿਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ 8.1.1998 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ (ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਖਿਲਾਫ ਖਾਸ ਕਾਰਬੁਜਾਰੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

7

[ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 13.3.1992 ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

6. ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ (ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਪੱਤਰਾਂ, ਮਿਤੀ 17.3.1997 ਅਤੇ 4.4.1997 ਰਾਹੀਂ) ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ 61 ਕਨਾਲ 8 3 ਮਰਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਸੀ। ਤੁਰੰਤ ਅਨੁਮਾਨ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨੇ 20.4.1995' ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 3.2.1998 ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਜਿਉਂ ਦੀ ਤਿਉਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ 8.1.1998 ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 10.1.1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਦਮਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 420,379,427,506,148 ਅਤੇ 149 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੂਰਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ।

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿਚਾਰ ਵੱਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

7. ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਇਸ ਵਿੱਚ), ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ (ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰਬਰ 4994-ਐਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 1998 ਦਾ 4994-ਐਮ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰਬਰ 1998 ਦਾ 4994-ਐਮ, ਕੇਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਦੀ ਧਾਰਾ 438 ਤਹਿਤ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

8 ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ [2013] 8 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ.

ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ - ਇੱਕ ਮਿਤੀ 24.7.1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। 24.7.1998 ਉੱਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

8. ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਨਿਅਰ ਕਪਤਾਨ ਪੋਲਿਸ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਤੰਗ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਿਆਂ ਜਲੰਧਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸੀਨੀਅਰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-II), ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ (ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ ਉੱਤੇ, ਅਨੁਲਗ ਪੀ-8 ਵੱਜੋਂ) ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-II), ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4), ਉਸ ਦਾ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸੀ।

9. ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਕੂਲ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਫਿਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰ. 2000 ਦਾ 22198-ਐਮ. ਅਰਜ਼ੀ ਦੀਤੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 10.1.2002 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਸਵੈ-ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ:-

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਐਸ. ਪੀ.(ਡੀ) ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਐਸ. ਐਸ. ਪੀ. ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਨਵੀਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

9

[ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-II), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦਾ ਜਿਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

10. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 173 ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਇੱਥੇ), ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕ੍ਰਮੀਨਲ ਮਿਸਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਦਾਰੀ ਵਿੰਡਿਨ ਨੰ. 3039-ਐੱਮ 2002 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 11.2.2002 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰਬਰ 3039-ਐੱਮ 2002 ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 173 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 10 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 427,506,148 ਅਤੇ 149 ਤਹਿਤ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. 4 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਥਿਤ ਘਟਨਾ 61 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਜੋ ਮਾਲਕ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ ਮਾਰਚ 17, 1997 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਜਵਾਬਦੇਹ 4) ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "61 ਕਨਾਲ 2 ਮਾਰਲਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ, ਮੈਂ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ

10 **ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਰਿਪੋਰਟਸ** [2013] 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. ਏ.

ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਪੁੱਟਣ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿ 91 ਕਨਾਲ 13 ਮਰਲੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਿੰਡ ਧੋਗੜੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ 1990 ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਖੇਤਰ। ਪ੍ਰਤੀ ਕਨਾਲ ਦੀ ਦਰ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣੀ ਸੀ ਆਦਿ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਹਨ।

ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਐਸ. ਪੀ., ਅਨੁਲਗ ਪੀ-7 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

23 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ 28 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤਰਿਮ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 173 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਰੋਕ ਰਹੇਗੀ।

(ਜ਼ੋਰ ਸਾਡਾ ਹੈ)

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

11. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਐੱਲ. ਟੀ. ਪੀ. ਐੱਲ. ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰਬਰ 2002 ਦੇ 32871-ਐੱਮ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਫੇਜ਼ਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਸੰਘਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4 ਵੱਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 20.11.2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਦਮਪੁਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਮਿਤੀ 10.1.1998 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

[ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਖੇਹਰ, ਜੇ.]

12. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 20.11.2006 , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਮਿਤੀ 10.1.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ।

13. ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸੀ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਜਾਂ ਝੂਠ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਤਰਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਦੇਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਐਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਮਿਤੀ 10.1.1998 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

14. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਾਅਵਾ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 10.1.1998 ਨੂੰ ਉੱਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਦਮਪੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਖੁਲਾਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਮਝੌਤਾ 13.3.1992 ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਚਣ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰ. 2002 ਦਾ 3039-ਐੱਮ) ਦੇ ਮਿਤੀ 11.2.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦਰ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਿਤੀ 11.02.2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4), ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਵਿਰੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਅਧਾਰ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

15. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਅਣਗੋਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ (ਸਿਟੀ-2), ਜਲੰਧਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੇਵਲ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 4), ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਅਨੁਲਗ ਪੀ-8 ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕੇਵਲ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-2), ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਵਲ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਵਿਭਿੰਨ ਨੰਬਰ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਵਜੋਂ। 2000 ਦਾ 22198-ਐੱਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 10.1.2002 (ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ, ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਵੀ ਇਸੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 20.11.2006 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-2), ਈ. ਜਲੰਧਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਿਛਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਉਲਟ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

16. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ. (ਦੋ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਪਤਰਾਂ ਮਿਤੀ 17.3.1997 ਰਾਹੀਂ) ਨੂੰ ਵੇਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੀ।

4.4.1997), ਭਾਵ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10.1.1998 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹੀ ਸਹਾਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 10.01.1998 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਕਥਿਤ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ (ਸਿਟੀ-II) ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਿੱਟੇ, ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ, ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਬਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਸਲਾਮਤ ਮਸੀਹ, ਇਤਪਾਲਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਕੁੱਝ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। 17. ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ. ਕੇ. ਟੀ.

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਿਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।